

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 22/15

מיום ראשון, ח' בסיוון תש"פ, 31.05.2020

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל מישיבת מליאת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 22/15

מיום ראשון, ח' בסיוון תש"פ, 31.05.2020

נוכחים:

1. ראש העיר	- מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר	- ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר	- פאלי כהן
4. סגן ראש העיר	- מר חיים מסינג
5. חברת מועצת העיר	- גב' דורית בן מאיר
6. חבר מועצת העיר	- מר תם ליפשיץ
7. חבר מועצת העיר	- מר אלי מזוז
8. חבר מועצת העיר	- מר דורון מלכה
9. חבר מועצת העיר	- מר יהודה דנינו
10. חבר מועצת העיר	- מר מאיר שטרית
11. חבר מועצת העיר	- מר משה חזות
12. חבר מועצת העיר	- מר רועי גבאי
13. חברת מועצת העיר	- גב' לינה שרון
14. חבר מועצת העיר	- עו"ד מאיר דהן

חסר:

15. חבר מועצת העיר	- מר שחר סימנה

משתתפים:

1. גזברית העירייה	-גב' תמר קופר
2. יועצת משפטית	-עו"ד טובה אלטמן-שפירא
3. מבקר העירייה	-מר ינון ביטון
4. דובר העירייה	-מר אריאל הלר
5. מזכירות העירייה	- יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר בנושאים הבאים:

- א. פעילות אגף הרווחה במהלך ימי החירום, המצב כיום והמתוכנן לעתיד.
- ב. הסיוע לעסקים הקטנים בימים אלה והמבט לעתיד.
- ג. פעילות מערכת החינוך, החינוך המשלים וההכנות לשנת תשפ"א.
- ד. תחזית מימוש תקציב 2020, גודל הגרעון הצפוי.
- ה. פתרונות בשלב הנוכחי לאיזון תקציב עם תחזית לשנת 2021.

1. דיווח ראש העיר :

צבי גוב-ארי: אחר צהריים טובים. עשינו כל מה שאפשר פה לעשות על מנת שהישיבה הזאת תהיה ישיבה שקופה לחלוטין. אנחנו נשמעים בחדר השני. כל מי שמדבר יישמע גם בחדר השני. יש לנו כאן צילום במעגל סגור, כך שהתמונה של האנשים נמצאת שם, ומבחינתנו יש פה כיסוי מלא על מנת שאפשר באמת להניח כאילו שישבנו בחדר המועצה, כאשר אנשים מעבר לקיר הזכוכית. אנחנו מעבירים את התמונה בצילום במקום בזכוכית.

משה חזות: צביקה, אבל כל האופרציה הזו, למה לא עשינו ישיבה מן המניין? אנחנו עושים עכשיו ישיבה שלא מן המניין. היינו משלבים גם ישיבה של המניין.

צבי גוב-ארי: קחו את זה בבקשה כישיבה מהמניין. אם יש בעיות להעלות, אני מוכן לענות על העניין הזה. בסופו של דבר, לא נפגשנו הרבה מאוד זמן. היו התכתבויות בעניין שהמועצה לא מעודכנת וכו'. ניסיתי במהלך החודשים האחרונים לעדכן בכתב.

שלחתי לפחות שני עדכונים. כמובן שהתהליך התרחש ואנחנו תוך כדי תנועה היינו צריכים לטפל בהרבה מאוד דברים. אני מעריך שאתם מבינים במה המדובר. ממצית חודש מרץ בעצם נכנסנו למה שנקרא כוננות קורונה. כאשר המערכות העירוניות עבדו בעצם במלוא התפוקה, למעט חלק מהמערכות שלא היה צריך להחזיק אותם. אבל כל היתר. בניגוד למה שסברתי בעבר, שבעצם העובדה של שיתוק מערכות, בעצם איסור על תושבים לצאת מהבית וכו', שהעניין הזה יוביל בסופו של דבר להוצאות יותר קטנות מבחינה תפעולית, המצב היה שונה לחלוטין. לדוגמה. דבר טרוויאלי, נפח האשפה עלה ב-30%. תשאל למה? אנשים ייצרו את האשפה בבית. כולם. לא במקומות העבודה. הדבר האחר, שירות שסיפקתי לתושבים במשרדי העירייה, הפך לשירות שאפשר לספק אותו הביתה, מבחינת המגבלה של איסור יציאה מהבית, ודברים אלה ואחרים. כלומר השירות סופק אמנם, אבל בצורה אחרת לגמרי. לא כפי שאנחנו רגילים. במקום שהאזרח יגיע למוסד העירוני, המוסד העירוני הגיע אליו. החל מרכישת תרופות וכלה במזון ודברים אלה ואחרים.

סברתי לתומי שחלק מהמערכות שתעבודנה חלקית תייצרנה ממילא את החיסכון הנדרש. כי בסופו של עניין, הייתי אומר ההשפעה הכלכלית, הן על מפעלים והן על פרטים היא השפעה מאוד קשה. היום, גם ביישוב, ישנם הרבה מאוד בתי אב שעברו לתומך אחד, לשכיר אחד, ויש גם כאלה ששני שכירים כבר לא עובדים. ואתה מקבל את זה מכל מיני פינות. ואכן הממשלה החליטה על הנחות לעסקים אלה ואחרים. אין זה אומר שהנחות לעסקים הללו לא מייצרות בהמשך בעיה. אמנם היה שיפוי על הדבר. אבל העסק אחרי הנחה לא התאושש. הוא צפוי עוד לשנה קשה. אותו דבר התושבים עצמם. כך שהלכה והצטברה בעיה שהיה צריך לטפל בה במהירות הכי גבוהה שאפשר, מתוך הנחה שאם אתה לא מטפל בזמן, וגורר את העניין הזה במהלך השנה, אתה לא יכול לתקן מצב שכבר נגרר ולכן היה צריך לקבל החלטות, ובהמשך אני אעמוד על הדברים.

אתן עוד דוגמה של דברים שהתרחשו. עם העניין של הסעה של החינוך המיוחד, יכולנו להכניס חמישה ילדים באוטו עם מלווה, הגענו למצב שכל שני ילדים עם אוטו עם מלווה. אז במקום רכב אחד, הסעת שלושה כלי רכב לאותה אוכלוסיה, שהגיעו לאותה כתובת. ובסופו של דבר נכנסו לאותו אולם, לאותה כיתה. אבל ההחלטה היתה 'כך מסיעים'. כמובן זה העלה את ההוצאה וזה קיזז חלק מהצמצום שהיה בגין הפסקת הלימודים.

בסך הכל עשינו עבודת עומק, על מנת לנסות ולזהות היכן אנחנו עומדים בהמשך. הנחת העבודה שלי היתה זו, שהתכנון של 97% גבייה לא יעמוד בשנת 2020 מהטעם הפשוט.

ראשית, גם מפעלים ששופו בצורה כזו או אחרת, שלושה חודשי ארנונה, לא בטוח שהם יהיו מסוגלים לשאת בהוצאה גם הלאה במהלך השנה. על אחת כמה וכמה תושבים שבשלב כלשהו חלק מפרנסתם פשוט נגדע. אני מכיר זוגות בעיר ששני הזוגות כבר לא עובדים. קחו לדוגמה בבקשה את נאות שמיר. נאות שמיר זו אוכלוסיה היום של 600 משפחות. מרבית המשפחות עם הלוואות מאוד כבדות. וכמובן סיוע לרכישת דירה. כגון הייתי אומר הלוואות ארוכות טווח. והנה האנשים הללו צריכים מצד אחד לשלם ארנונה, מצד שני מובטלים בבית, ומצד שלישי הלוואות שעומדות להם מעל לראש. אין שום ספק שאנחנו כמערכת חייבים להיות נכונים למצב שבו התכנון הכלכלי שלנו לשנת 2020 לא יעמוד כפי שראינו אותו. וגם אם יהיה prosperity ומשהו יתרחש וכו', הסיפור הזה לא הולך להיות מהיום למחר. הולך להיות בהחלט מודרג ובאיזשהו שלב אולי יצא לאור בשנה הבאה.

עדכנתי אתכם במהלך החודשיים האחרונים בצורה כתובה, על ידי מסמכים שהוצאתי. ואני רוצה הרגע לעשות סקירה מלאה על מה שנעשה, מה מצבנו, להיכן אנחנו הולכים. מתוך תקווה שזו הישיבה האחרונה שתהיה במתכונת הזאת. זה מאוד לא נוח הסיפור הזה, ונחזור חזרה לעבוד בצורה מסודרת.

ובכן, אני אעבור אגף אגף, אפרט את הדברים. ובבקשה, עוד משהו. אין להתייחס למספרים כמספרי ברזל. כי הדברים ישתנו. מהיום למחר יכולים להיות שינויים אלה ואחרים. אבל צריך לראות את המגמה. והמגמה פשוטה. מה שהיה בשנה שעברה לא הולך להיות השנה. המקסימום נשתפר מעט, אבל אין לי שום ספק שאנחנו ליעד גבייה של 97% לא נגיע. לא המצב שאני רואה אותו היום.

רועי גבאי: צביקה, אפשר רגע לפני, לשאול על מצבו של דוד שטרית?

צבי גוב-ארי: דוד שטרית היה בשיקום תקופה מסוימת. ולצערנו בשיקום פרצה המגפה. וחמישה אנשים שעסקו במשוקמים חלו. ולכן לקחו את כל המשוקמים ואמרו 'סעו בבקשה הביתה. אתם נמצאים בהסגר, עד שהמצב ישתפר, ואז תחזרו להמשיך להיות משוקמים'. דוד מדבר בקול ברור חד משמעית, מזה חששתי. הראש של דוד הוא תמיד הראש של דוד. ראש איתן, חושב נכון. יש לו בעיות קטנות, בעיות פיזיות שיצטרך להתגבר עליהם. צריך לזכור שהבחור היה כמעט חודש מורדם ומונשם. צריך פשוט להכות בעץ. כמעט נס. יצא מהעניין הזה, זה פנטסטי.

א. פעילות אגף הרווחה במהלך ימי החירום, המצב כיום והמתוכנן לעתיד.

צבי גוב-ארי: פעילות משרד הרווחה במהלך ימי החירום, עם מבט להמשך. עניין האזרחים הוותיקים. צריך לזכור שבמשך כחודש וחצי, שלוש פעמים בשבוע נעשתה אופרציה מאוד מאוד גדולה של מרכז לוגיסטי, אשר סיפק מזון לאזרחים עד לבית. ואנחנו מדברים על סדר גודל של כ-100,000 מנות. חלקן הגיעו דרך הצבא. חלקן דרך משרדי הרווחה. חלקן רכשנו, חלקן נידבנו. 850 אזרחים וותיקים קיבלו טיפול בבית. חולקו כ-2,400 ארגזי מזון חי. מזון טרי לבתים. פנינו לביטוח לאומי, בשביל לדעת מהי רשימת האזרחים שצריכים סיוע. מביטוח לאומי קיבלנו רשימה של כ-2,000 איש. היה קשר עם כל ה-2,000 איש. לא כולם צריכים סיוע. כי ביטוח לאומי משלם מגיל 65 ומעלה איזשהו תשלום חודשי, ואז אתה נמצא ברשימה של מקבלי תמיכה של ביטוח לאומי. אתה לא מוכרח להיות נזקק לחבילה. ולכן היה צריך להתקשר עם כולם, על מנת פשוט להגיע למיצי החובה שלנו בכל מה שקשור בטיפול באנשים הללו. ניסינו לעשות גם פעילות הנפשה לדור השלישי או לגיל השלישי. בפארק עשינו התעמלות ודברים כאלה ואחרים. קרוב לוודאי שראיתם אותם. ואחד הדברים שבלטו בכל המערכת היו לנו מאות מתנדבים. אבל מאות מתנדבים, שהתייצבו עם רכב, שלוש פעמים בשבוע. עמדו בטור ארוך, קיבלו פתק, כתובת, חבילה ורצו. שלוש פעמים בשבוע. מאות אנשים. אישית הייתי בשטח, אישית נוכחתי שאכן פעולת ההתנדבות ממש מרשימה, ברמה שאני חושב שהעיר הזאת לא ידע אותה קודם. פשוט הציבור נרתם.

הפעלנו שירותי קניות של תרופות ודברים אלה ואחרים לאזרחים שלא נזקקים, אבל הוא לא יכול לצאת מהבית, הוא לא יכול ללכת למרפאה, ועל כן הוא מצלצל ומיד מתייצבים אצלו מתנדב או מתנדבת, לוקחים את הרצפט, נוסעים לקופת חולים, קונים, מביאים את התרופה. אלה דברים שהפעלנו במשך היום. גם לא דילגנו על האירועים שמלווים אותנו שנים, כמו יום הזיכרון, יום השואה וכל היתר. פשוט הגענו הביתה לאנשים. הן עם דגלים, פרחים ומכתבי תנחומים אלה ואחרים. והיו גם מפגשים דיגיטאליים עם תושבים שיכולנו לבצע את זה איתם.

רועי גבאי: צביקה, אפשר לשאול שאלות, או שאתה רוצה שנכה לסוף?

צביקה, לגבי המפגש עכשיו. אתה רוצה שנשאל שאלות או נכה לסוף?

צבי גוב-ארי: תרשמו לכם בבקשה. חזרנו לפעילות במסגרת משרד הרווחה, לשכת הרווחה. מועדוניות יום עובדות. בית חם. מועדון לנוער קדימה, נתיבים להורים, מענה טיפולי למשפחות, התחנה עובדת והעניין רץ מזה שבועיים. יותר מאשר שבועיים. הפגנו שם החזרת המערכת יותר מאשר מערכות אחרות. כמובן התקופה הזאת יצרה פצעים לא קלים. אנחנו מדברים על קשישים שסובלים ממצבי דכאון וחרדה, מטופלים בלשכת הרווחה כולל ייעוץ. אנחנו מדברים על נשים שסבלו מאלימות, בהזדמנות זו שהיו סגורות בבית עם הבעל. גם הסיפור הזה מטופל ומטופל בצורה שוטפת וזה לא טיפול חד פעמי, כי אם זה טיפול מתמשך. הורים שמתקשים להתמודד עם ילדים. השירות הפסיכולוגי נכנס גם לעניין הזה, על מנת לסייע להורים בעקבות כל מה שהתנסו. וכמובן בקשות לסיוע כלכלי מסוג זה ואחר, שחלקם אנחנו מצליחים לענות במאת האחוזים, חלקם פחות. היתה בעיה שאותה למדנו ממקרה שהיה בבאר שבע, כאשר אחת מניצולות השואה נפטרה בבית וזיהו את העניין הזה כעבור שבוע. דורית יזמה דיון בעניין הזה ואנחנו התחלנו להתארגן וכבר בעצם מאורגנים, כולל ממלאת תפקיד חלקית, אשר תדאג לקשר יומיומי עם הניצולים, ולדעת שאנחנו בעניין הזה פשוט חיים על הדופק. זה לא רק הניצולים. זה גם אוכלוסיות חלשות, בודדות, עריריות, גם הסיפור הזה מופעל.

ב. הסיוע לעסקים הקטנים בימים אלה והמבט לעתיד.

צבי גוב-ארי: עכשיו סיוע לעסקים. ראו, אני רוצה להקדים ולומר דבר אחד. העיר חיה בין היתר מהנושא של מיסים, ארנונה. אתה יכול לסייע לעסקים עד מידה מסוימת. ביום שאתה נוטל על עצמך סיוע נוסף, אתה בעצם פוגע בהכנסות. אתה פוגע בהכנסות צריך לוותר על פרויקטים אחרים, ואתם תראו בהמשך שהיה ויתור על פרויקטים אחרים. לגבי הפטור לשלושה חודשים, קיבלנו פה שיפוי. על זה אני לא מתלונן. זה נכון שהשיפוי היה פחות בסדר גודל של 950,000 ₪. פחות כמיליון ₪. אגרת השילוט ביטלנו, נמצאת עכשיו פנייה במשרד הפנים, על מנת לגמור את הסיפור הזה. זהו הכסף הקטן. למרות שזה הרבה. כאשר אנחנו מדברים על סיוע לעסקים קטנים, אנחנו לא יכולים לא להסתכל על מה שקורה בסביבה. ואני לא רוצה לקחת עיר אחרת. אני לוקח את נס ציונה. לגבי ארנונה לעסקים קטנים. אנחנו גובים כ-110 שקל למטר. נס ציונה 317. אז אומרים לי כוח הקנייה בנס ציונה יותר גדול. התשובה שלי היא, בעלי עסקים חייבים בין היתר לעשות

מטעמים משהו. כאשר בעל עסק מתייצב בבוקר ומניח את האוטו בחזית העסק, ואני כ-customer רוצה לקנות, אין לי מקום חנייה, כי הכל תפוס. המחזוריות נפגעת. אז יש גם משהו שנצטרך לטפל בו ברמה של בעלי העסקים. היום אנחנו מעבירים בין היתר קורסים והשתלמויות אחת לשבועיים בספרייה המרכזית על ידי חברה חיצונית. נצטרך ללכת יותר מאוחר לאיזשהו קונספט שאומר אוקיי, ראשית נעודד את הרכישה אמנם, של תושבים מעסקים בעיר. נעשה את המקסימום שאפשר בעניין הזה מבחינת הסברה וכל היתר. אבל צריך לתת גם איזשהו אינסנטיב לצרכן עצמו. והייתי הולך על איזושהי תעודת אזרח, כשתעודת אזרח יבנאי יכול לקבל הנחה של 2%, 3%, וזה לא חשוב מה גודל ההנחה. אבל הוא ידע שהוא אזרח יבנאי, קונה ביבנה, יכול לזכות להנחה. כמה הנחה? לא חשוב. זה חלק מהתהליך שיאפשר באיזשהו מקום קשר וזיקה בין האזרח שחי ביבנה, לבין בעל העסק שמשרת אותו ביבנה.

על כל פנים, מה שאני פה רוצה לומר, שאנחנו כבר עם סיוע גדול מאוד לעסקים, בעצם העובדה ששמרנו במשך 20 שנה לא להעלות מיסים לעסקים. 20 שנה. ואילו הייתי מעלה כל שנה רק 5%, הייתי מגיע לנס ציונה, או לרחובות או למקום אחר. אנחנו שיטתית במהלך כל השנים הללו שמרנו על מיסוי נמוך יחסית לסביבה של עסקים קטנים. אז אפשר לומר כוח הקנייה של התושבים שונה מנס ציונה. לא מוכן לקבל את זה. לא מוכן לקבל. צריך לעשות גם דברים אחרים. אנחנו פחות או יותר ערים כמעט באותו גודל. ומנס ציונה יש גם הרבה מאוד עסקים וכולם חיים ומשלמים מיסים מאוד גבוהים, ואני לא מעלה כאן את הבעיה בשביל לבקש העלאת מיסים לעסקים. זה לא. מה שאני אומר כאן, חברים, אל תצפו לקבל הנחות נוספות וכו', כי באיזשהו מקום המערכת הזאת צריכה לחיות. וכאשר מישהו אומר 'תיתן הנחה נוספת כאן', צריך לדעת מה אני מבטל במקום אחר. אלה דברים שחשוב לקחת אותם בחשבון. ובכן דיברתי על גיבוש שיטה, זו הנחה עירונית. ודיברתי על קיום הדרכה, וזה מה שאנחנו עושים.

ג. פעילות מערכת החינוך, החינוך המשלים וההכנות לשנת תשפ"א.

צבי גוב-ארי: מערכת החינוך. מערכת החינוך עברה טראומה לא קטנה. השינויים התדירים, ההחלטות השונות. אתה מתחיל בתהליך כלשהו וביום חמישי בלילה או

ביום שישי בבוקר אומרים לך שביום ראשון אתה צריך להיערך אחרת. זה פשוט פירוק מערכות. ואני כאן רוצה באמת להעריך את המורים, מנהלות ומנהלי בתי הספר, אגף החינוך, על עבודה נהדרת שעשו. במהלך כל התקופה הזאת. בתנאים כמעט בלתי אפשריים. אתה מתחיל בוקר, ואחר הצהריים יש איזשהי הנחיה אחרת שהופכת לך את התוכנית. וכאשר מנהלת בית ספר מתכננת יום לימודים או חודש לימודים, היא יושבת על המדוכה לפרטי פרטים, כולל שיבוץ מורים, שעות וכו', ובתוך 24 שעות מודיעים לך על שינוי, זה דבר שקשה לחיות איתו.

עכשיו מה עשינו? מערכת הלמידה מרחוק עבדה לא רע ביבנה, מהסיבה הפשוטה, בין היתר, שלנו יש הסדר עם מיקרוסופט, עם רשת נפרדת, ואנחנו עובדים מחוץ לענן של משרד החינוך. לפי הדיווחים שאני קיבלתי, מדובר בסדר גודל של 85% מכלל התלמידים למדו מרחוק. התקיימו גם טקסים, יום השואה, יום הזיכרון, פעילויות וכו', בצורה אינטרנטית לכל התלמידים ולמורים. נעשו ביקורי בית. בדיקת סטטוס של תלמידים על ידי המחנכות ועל ידי יועצות בית הספר. בציבור התלמידים קיימות אוכלוסיות חלשות, ובין היתר תלמידים שנזקקו לתזונה. ולתלמידים הללו סופק מזון הביתה וסופקו גם להורים תלושי קנייה על מנת לסייע למשפחה במצב שבו היא נתונה.

היתה בעיה של מחשבים. חוסר במחשבים. ההחלטה היתה להשאיל מחשבים מבתי הספר לכל תלמיד נזקק. וזה מה שנעשה. חלק לא רצו לקחת, אבל זה היה הפתרון.

משה חזות: צביקה, מה עם מנהל אגף קבוע? כלומר מנהל אגף קבוע

לחינוך? במקום רותי, נו. מה קורה עם זה?

צבי גוב-ארי: רותי היום היא מנהלת אגף עד לסיום החוזה שלה בספטמבר.

עד אז יש מכרז. המכרז יבוצע ב-12 לחודש הקרוב. ייבחר ראש אגף, יעשה חפיפה וככה זה יעבוד.

רועי גבאי: אוקיי. מי זה הבחור שאיתה עכשיו? יש בן אדם איתה עכשיו,

אני לא יודע את שמו. שנמצא שם.

צבי גוב-ארי: מס' 2 של המערכת. אבי שושן.

רועי גבאי: אה, הוא החליף את איה?

צבי גוב-ארי: הוא מס' 2, הוא שהחליף את איה, אבל לתחום מאוד מוגדר

של בתי ספר יסודיים. אני רוצה מישהו שיעסוק רק בבתי הספר היסודיים. איה התעסקה גם בפיתוח פדגוגי. לא כל אחד יכול לעשות את זה. טוב, ובכן כן. גם השירות הפסיכולוגי נרתם

לעניין. הוא טיפל בבעיות קצה. כל השירות הפסיכולוגי היה מגויס. חלקו עבד מפה, חלקו עבד מהבית בקשר עם המשפחות. החזרנו את מערכת החינוך בצורה מדורגת לשגרה. יש לנו היום פה ושם בעיות של ועד קשה מעט בבית ספר גינזבורג, כאשר ההודעה האחרונה שנשלחה להורי התלמידים בגינזבורג היתה בלשון הבאה, הוועד: 'למרות הסיכונים הגדולים, ההורים נשאלים האם תלמדו מחר או לא תלמדו'. שימו לב, אני מודיע לכם. הסיכונים גדולים, מוטב שלא תלמדו מחר. ובכן ההורים כנראה ענו בשלילה ולומדים. זה היה במוצאי שבת, מדובר על היום בבוקר. כן, יש בעיה. אתה הולך עם מסיכות, כן מיזוג, לא מיזוג, חלונות פתוחים, אין מסיכות, יש מיזוג. כל הסיפור הזה די מפריע. אבל עובדתית במקום שהנהגה מבינה איך להתנהג, הסיפור הזה עובד. זה עובד בבית ספר אחד. בית ספר נבון. זה עובד בבתי ספר יסודיים בכיתות ו'. הם בהחלט ילדים שסובלים מאותה תופעה. וזה לא יכול להיות מצב שבו מנסים להשבית בית ספר שלם על אותו רקע. משרד החינוך החליט מה שהוא החליט. אין לנו דרך אחרת. יש שתי אפשרויות. או להישמע למשרד החינוך, או אומר לא מלמדים. יחד עם זאת, הדרישה של אותה קבוצה, ואני אסגור פה את הפרק הזה, היא שבמידה והבן שלי לא מגיע ללמוד, בית הספר צריך לוודא שהוא יקבל לימודים בנפרד. דרך אינטרנטית, ילמדו אותו בנפרד. אני לא שולח את בני לבית הספר ואתם תשאו באחריות על כך שלא שלחתי את הבן לבית הספר. עובר את זה. המערכת חזרה לשגרה, מבחינת מערכת החינוך, ואנחנו עובדים. גם בל"ג בעומר היתה בעיה. כן לומדים, לא לומדים. החלטנו ללכת על העניין הזה. הלאה. ועדות השמה. אלה ועדות שצריכות בעצם להחליט על הכוונת הילדים לחינוך המיוחד. קיימת תקנה חדשה שאומרת, בין היתר, שההורה יכול לבחור האם הילד הולך לחינוך מיוחד או לכיתה רגילה. לעניין הזה משמעות מאוד קשה בהמשך. כדאי להניח שילד עם הפרעת התנהגות נכנס לכיתה רגילה, הכיתה הנ"ל כבר לא תלמד. הסיפור הזה בידי ההורים. עכשיו, בוועדת ההשמה יש רוב למשרד החינוך. משרד החינוך שולח את נציגיו עם זכות הצבעה כפולה. ומשרד החינוך בדרך הזאת מנסה לחסוך הוצאות. כי להחזיק מערכת חינוך מיוחד זה יותר יקר מאשר לדחוף ילד כזה לכיתה רגילה, ולא משנה עכשיו מהו הנזק שהילד הזה סובל בעצמו וגורם לסביבתו. ובכן, ביקשתי פגישה עם שר החינוך החדש. אני מאוד מקווה שבסיוע של הממונה על החינוך, תיק החינוך במרכז השלטון המקומי, יחדיו, אבי קמינסקי, נוכל לעשות איזשהו שינוי בהחלטה, לפחות לדחות את הסיפור הזה לשנה הבאה, על מנת איכשהו לנסות להתארגן. היום המצב מאוד מורכב ומאוד קשה.

באשר לעתיד. אנחנו יושבים עכשיו על התוכנית השנתית. בדרך כלל התוכנית השנתית גובשה בחודש מרץ, עם ישיבה של כל מנהלי בתי הספר. הצגנו תוכנית עבודה. העניין הזה לא הזדמן עכשיו מהטעמים שאנחנו מכירים. ממרץ המערכת הזאת משובשת. ובכן, נשב על המדוכה כאשר נצטרך להתמקד בנושאים העיקריים וזה מה שנעשה. כמובן אחרי התייעצות עם כל המנהלות. נוציא לעניין הזה תוכנית שאני מקווה שתהיה מאוד ישימה לקראת ספטמבר השנה.

המרכזים הקהילתיים. אל תתייחסו ל-60,000, זה 6,000. יש פה אפס נוסף פה. המרכזים הקהילתיים עבדו במסגרת אינטרנטית פחות או יותר, דיגיטלית. וסיפקו את אותם מענים שאנחנו רואים כאן, שידורים חיים, קבלות שבת, מרפסות נידות, EG, וכל היתר. בניגוד למה שחשבנו שייתכן שהעניין הזה עלותו לא בדיוק מביאה את התועלת הנדרשת. הציבור היה מאוד מאוד מרוצה מאותה משאית ששרה ברחוב וכל היתר. אבל זה נתן איזשהי אווירה אחרת מאשר אווירת הנכאים שאנשים סגורים בבית ולא עושים שום דבר. וזה מאוד בעייתי. הפעלנו מערך, באמת מערך לוגיסטי רציני במתנ"ס גרמנוב. שם נכנסה סחורה, יצאה משם סחורה. עבד בצורה יוצאת מהכלל, ואנחנו אחרי זה.

רועי גבאי: צביקה, מי מפעיל את כל זה? מחלקת האירועים או הרשת למתנ"סים?

צבי גוב-ארי: מחלקת האירועים זה בן אדם אחד. זה כל הסיפור. על מנת לנהל אופרציה גדולה של שינוע מאות יחידות מזון לתוך רכבים, כל מי שיכול היה לרתום את זה לעניין הזה רתמנו, וכמובן היו גם הרבה מאוד מתנדבים, שבעצם היו אלה שלקחו את החבילה ועלו ארבע קומות ברגל בשביל למסור את החבילה למי שצריך. ועל זה צריך רק להעריך.

היו פעילויות של אוכלוסיות בעלות צרכים מיוחדים, כולל אירועים בגן הזואולוגי של בית ספר ביאליק. פעילויות לגיל הרך של 820 ילד ופעילות פנאי והדרכה. חזרנו לפעילות מלאה עכשיו בכל המתנ"סים, בצעד אחרי צעד.

שפ"ע. שפ"ע עסק בהזדמנות של השיתוק המערכתית, דרך אגב, כל אגף שפ"ע עבד מלא. כולו, עד אחרון האנשים. הקדמנו מעט את שיפוצי הקיץ. עסקנו בחיטוי של מתקנים, למרות שאסור היה לשחק במתקנים, אבל לך תדע אם ילד חורג ועושה. כל העניין של גידול בנפח האשפה של 30%, עשה לנו בעיה לא קטנה גם במרכז ההטמנה בחרובית. כי עברנו את המכסה של 2,100 טון בחודש. קישטו את העיר למען הנראות היפה בחג. ואלה דברים

שעשינו, כולל דיווחים וקשר עם המשפחות. ואילו הנדסה עסקה בקידום התב"עות וממשיכה לספק היתרי בנייה והעניין הזה ממשיך לרוץ.

ד. תחזית מימוש תקציב 2020, גודל הגרעון הצפוי.

צבי גוב-ארי: עכשיו לעניינו היותר קשה. לאן אנחנו הולכים. אקדים ואומר שאין ספק שמה שהתרחש בחודשים האחרונים ישפיע על יכולת האנשים והמערכות לשלם את חובות המיסים לעירייה. אני לא יכול בשום פנים ואופן לצאת מתוך הנחה שמה שהיה זה מה שיהיה. אם לא נעשה זאת, אנחנו נמצא את עצמנו לקראת חודש ספטמבר הן בבעיה תזרימית קשה והן בבעיה תקציבית קשה. לאיזון תקציבי לעומת התזרים.

משה חזות: צביקה, אנחנו נוכל לקבל איזשהו מאזן, שנדע איפה העירייה עומדת ולאן היא הולכת מבחינה כלכלית?

צבי גוב-ארי: תתנו לי לסיים. אחרי שאני אסיים, אם יש שאלות, בשמחה. אני חושב שביצענו הערכה מקיפה לגבי הפגיעה בהכנסות העירייה. אני אפרט את זה יותר מאוחר. הגיעו הנחיות, מדי פעם הנחיות חדשות. עדכנו. ביצענו שורה של התייעלות מיידית. חלקה לטווח הקצר וחלקה לטווח הארוך, בממד של שנה. זה מה שנעשה. הגרעון הצפוי, ואני אביא אותו יותר מאוחר, יעמוד על סדר גודל של כ-23 מיליון ₪. כ-16 מיליון ₪ ניתנים בעצם לגיוס בתוך המערכת, על מנת להקטין את הגרעון. לגבי היתר, אצטרך לבנות על מקורות חוץ. אני ארצה בכל זאת לפרט היכן אנחנו עומדים. ושוב, אני מבקש להתייחס למגמה. כי המגמה יכולה להיות שונה ממה שאני צופה. זה שהנחתי שחלק מהעסקים ישלמו 85%, אני עוד לא יודע. היום העסקים משוחררים משלושה חודשים. חלקם שילמו בתחילת השנה, לכן מחזירים להם את זה עכשיו. כלומר הוא לא לחוץ לשלם. מה קורה אחרי זה? האם תהיה אחרי זה התאוששות? אם זה יהיה מצב שאוכל לחזור לאותו שיעור גבייה של 97% זה לא יהיה.

התקציב העירוני הוא 378 מיליון ₪, כאשר הארנונה היא 182 מיליון ₪. כ-74 מיליון ₪, שהם 41% מהמגורים, 108 מיליון ₪ זה 59%, מעסקים. יש גם פירוט בעוגה של מה מו. יש פירוט יותר מאוחר במילים. כי העוגה הזאת כנראה מתקשים לראות אותה מרחוק. אני

מניח שקשה לראות מרחוק.

דורית בן מאיר:

לא, רואים, רואים.

צבי גוב-ארי:

בסדר, אז כן אפשר. אוקיי. הכנסות העירייה מעסקים עומד על 108 מיליון ש"ח. זהו התכנון לשנת 2020. כלל העסקים נותחו כאשר נבחן סוג הפעילות אל מול העמידות של העסק לאורך זמן. העסקים מוינו לפי אופי הפגיעה. עסקים בהם אין פגיעה בכלל. הנחנו ששיעור הגבייה יהיה 97% מההכנסות. יש כאן אדמה חקלאית, ואנטנות, בנקים, מאגרי מים, מערכות סולאריות, מרפאות, תחנות דלק וכדומה. עסקים בהם יש פגיעה חלקית, הנחנו ששיעור הגבייה יהיה 85%. עסקים בהם יש פגיעה משמעותית, זה מסעדות ודברים כאלה ואחרים, הפגיעה כנראה תהיה בסדר גודל של 60%. כלומר התשלום יהיה 60%. אני אתן גם פירוט על מה מדובר.

רועי גבאי:

על סמך מה ההנחות? איך הגעתם למספר הזה?

צבי גוב-ארי:

ובכן, לא ישבנו עם כל עסק ושאלנו כמה אתה מסוגל לעבוד וכמה אתה מסוגל לשלם. זו שאלה יפה כשאלה. אין לעניין הזה תשובה. מהטעם הפשוט. בשביל להגיע למצב מדויק צריך לשבת עם כל עסק ולדעת מה הוא יכול לעשות, מה הוא לא. לכן ההנחות הן הנחות כלליות ולכן אמרתי, מגמה ולא מספרים. לדוגמה, שיעור מסך כל הארנונה העסקית, כאשר אנחנו מדברים מה האחוזים של כל נושא בפנים, אולמות אירועים מהווים 1.3% מהארנונה העסקית. אנחנו מניחים שהם יהיו מסוגלים לשלם סדר גודל של 70% מהארנונה. אפשר גם לומר 60%. אפשר גם לומר 80%. בינתיים האולמות משותקים. זו הנחה מאוד שמרנית. זה יכול להיות לכל כיוון. אפשר כמובן לקחת, הייתי אומר, ביטחונות יותר גדולים, ולומר שהאולמות לא יתאוששו. יוכלו לשלם אולי 50% אבל אז אנחנו צריכים לומר לעצמנו בבקשה האם נלך גם על פיטורי עובדים. זה הסיפור. לכן פה במשנה זהירות, זה מאוד קל לשבת ולומר איך הגעת לזה? הגעתי לזה באווירה הקיימת והנחתי הנחה אופטימית שאני מגיע לסדרי גודל של 70% גבייה מאולמות. מתוך אולי תקווה שבחודשים הקרובים הסיפור הזה יתאושש. צריך לזכור, שלושה חודשים האולמות הללו שוחררו מארנונה. מתחילת השנה לא היו צריכים לשלם, קיבלו בבקשה את הפטור.

עכשיו יתרת השנה, נשארים כאן תשעה חודשים. האם במהלך תשעה חודשים האולמות הללו יחזרו לפעילות ברמה שיוכלו לשלם סדר גודל של 70% מארנונה. בנקים. אין פה פגיעה. הם מהווים 3.8% מסך כל הכנסות הארנונה. יש כאן גבייה של 97% ולא פרוטה פחות. מסחר ועסקים קטנים אחרים, אנחנו מדברים על 20% מסך כל הגבייה. וכאן 83% גבייה. מקווים. מסעדות וקיוסקים - 70%. מרפאות פרטיות - 97%. משרדים שונים - 85% וכו'. כל אחד מהנתונים הללו ניתן לקחת למעלה או למטה. כל אחד מהנתונים הללו, אפשר לתקוף עכשיו ולומר אוקיי, למה מסעדות יהיו 70%? אולי בכל זאת יתאוששו ל-85%? או אולי הם יפלו ל-50%? אנחנו לקחנו סדר גודל של תשעה חודשים עד עשרה חודשים של נתיב התאוששות. כי החלק הראשון של הבעיה פתור. שוחררו מארנונה. מרגע זה והלאה אנחנו מדברים על עוד תשעה חודשים שבהם יהיה איזשהו מהלך התאוששות. מהלך ההתאוששות יכול להוביל ל-85% גבייה או 70% גבייה או כלום. ויהיו כאלה שיפשטו רגל. לכן הנחת העבודה מבוססת על דבר אחד. המגמה שמתפתחת. המגמה שמתפתחת לא ניתנת למדידה מדויקת. אלא אם אתה יושב עם כל עסק. ואני לא מכיר תכנון כלכלי ברמה של עיר שיושבים עם כל עסק בשביל לשבת איתו אחד לאחד כמה אתה משלם החודש וכמה אתה משלם בחודש הבא. ולכן אלה הדברים.

משה חזות: בקיצור, זה 10%, צביקה. מ-87 ל-97, זה 10% צפייה.

צבי גוב-ארי: לא תמיד.

משה חזות: כן, 87 ל-97, יש לך 10%.

צבי גוב-ארי: משרדים 85.

משה חזות: לא חשוב. אני מדבר עכשיו על הכל.

צבי גוב-ארי: על תעשייה הלכנו פחות או יותר 10% פחות. על תעשייה.

עכשיו יש עוד דבר שכדאי להבין אותו. גודל המפעל או גודל העסק הוא גם פרמטר שצריך לקחת אותו בחשבון. אתה מדבר על מפעל של 300 מטר או מפעל של 5,000 מטר. מפעל של 5,000 מטר מטבע הדברים הוא עם חוסן יותר גדול מאשר מפעל יותר קטן. גם זה לקחנו בחשבון. עכשיו, התעשייה מהווה 68% מסך כל הכנסות העירייה מארנונה. נבחנה רמת הגבייה הצפויה על פי שלושה אומדנים. 60%, 85% ו-97%. נלקח בחשבון אופי התעשייה, במה אתה עוסק. אם זו אופנה, נדל"ן, ריהוט. גודל התעשייה. האם מדובר במפעל של 1,000 מטר, 500 או 10,000 מטר. כי יש מפעלים כאלה. מסחר ועסקים מהווים 20% מסך כל הכנסה. נבחנה שוב רמת גבייה של שלוש מדרגות. שוב, אופי העסק

נלקח בחשבון. חנויות מסוגים שונים, בתי מרקחת וכדומה. גודל העסק נלקח גם בחשבון. הפטור מארנונה של המדינה של 96% בסך הכל, שיפוי של 96%, הותר אותנו עם חוב, או יותר נכון עם השלמה של כמיליון ₪. את זה נוכל לספוג. עניין של עידוד תעשייה ועידוד עסקים, אגרות השילוט, ב-2 מיליון ₪ ובהתאם למפורט בצפי הפגיעה כאן, באזור העסקים והתעשייה אנחנו צופים פגיעה של סדר גודל של 13 מיליון ₪. אם זה יהיה יותר, הבעיה שלנו תהיה הרבה יותר מורכבת. אם זה יהיה פחות, נוכל להחזיר פעילות חזרה במקום שביטלנו.

משה חזות: צביקה, יש לנו שיפויים ממשד הפנים לגבי אגרת שילוט?

משה חזות: לא.

משה חזות: בסדר, אוקיי. רק רציתי לדעת.

צבי גוב-ארי: ... בקטגוריות תעשייה, רמות ההכנסה על פי הפרמטרים של

גודל המפעל. כלומר אנחנו מדברים לדוגמה על אופנה. יש לנו מספר מפעלים, דרך אגב, למטה אתם רואים מה אחוז המפעלים בגודל הזה. עד 1,000 מטר יש לנו 12% מסך כל המפעלים. עד 5,000 מטר יש לנו 30.9% מהמפעלים. עד 10,000 מטר 18% ומעל 10,000 מטר 37%. בתי עסק מתחת ל-100 מטר לא הכנסנו כאן. הם שוליים, פחות או יותר, בתוך המערכת הזאת. אני מציג את הדבר הזה כאן בשביל להבין שזה לא הלך עם הנחת אצבע. בחנו כל אחד מהעסקים, רשימה של העסקים על פי צו הארנונה ומספר העסקים וכל היתר, בשביל להגיע לאיזשהו תוצאה סבירה, שאיתה נוכל להתמודד.

משה חזות: צביקה, הייתי רוצה, אם אפשר, שתשלחו לנו את המצגת הזו.

אולי יהיה לנו יותר, את החומרים האלו, את המצגת. את כל מה שאתה מקרין עכשיו, אם אפשר לשלוח במייל אלינו.

צבי גוב-ארי: נשלח לכם. מה שאני מבקש ככה, חברים. את החומר הזה ...

בלבד, זה לא חומר שיכול לשמש ... כי אני לא רוצה ... הגענו למצב ... להחזיר כסף ...

משה חזות: לכל אחד פה יש אחריות אישית לדברים האלו.

פאלי כהן: זה יצא משליטה. זה יצא משליטה וזה יצא החוצה. יהיה פה סקנדל.

משה חזות: זה לא סודי. מה זה, חומרים של השב"כ?

פאלי כהן: שלא יתחיל להיות משהו שאתה יודע שמתגלגל. מכירים את

זה. זה לא העניין, העניין הוא שזה יכול לצאת החוצה ולהתגלגל למקומות שאסור שזה

יתגלגל. ואנשים יבנו על זה. אתה מבין? יראו טבלאות, יראו זה. כל אחד יבנה. וזה לא יהיה נכון. לדעתי לפחות.

אלי מזוז: אני אתרגם לעברית. הוא אמר ... והם לא דברים וודאיים. החשש הוא שיהיו אנשים שיגידו 'הנה, זו היתה ... ככה זה היה צריך להיות' וכל מה שהוא אמר כאן -

משה חזות: אז לכתוב על כל שקף 'הנחות', בה' וב-א'.

צבי גוב-ארי: אוקיי, הלאה. אני רוצה פה לסכם. ארנונה למגורים. מדוע זה 85% ולא 97%? זו הנחה אופטימית. כי אני באמת לא יכול הרגע לחוש את המצוקה ממש. אני יודע על פניות שהיו לי, בכל מה שקשור ל-600 משפחות כאן, של כל הצעירים הללו שלקחו הלוואות וכו', והיום לא מסוגלים חלקם לשלם ארנונה וכו'. ובכל בית, חברים, ביבנה, במרבית הבתים ביבנה היתה פגיעה ממשית בהכנסות. עכשיו, אני רוצה לומר לכם כן. שינוי במצב הכלכלי של בית, שינוי לעומת שנה קודמת, כאשר הרווחת שנה קודמת 14,000 שקל, והשנה הזאת אתה מרוויח רק 7,000 שקל, כי אחד מבני הזוג חדל לעבוד, אני מציע שתקשיבו למה שאני אומר כאן, אחד מבני הזוג חדל לעבוד, הזוג הזה רשאי לבקש הנחה והוא חייב לקבל אותה על פי החוק. ועל כן, סביר להניח שאנחנו במוקדם או במאוחר הדברים יתחילו להתגלגל. וכאשר זה יתגלגל, מוטב שנהיה מוכנים לקראת מה אנחנו הולכים. אם אני מניח ש-85% גבייה תהיה ממגורים, ולא 97%, הגרעון יהיה מצד המגורים כ-8 מיליון ₪. יחד מגורים פלוס תעשייה ומסחר, הגרעון הצפוי הוא 23 מיליון ₪.

רועי גבאי: אפשר חידוד? כי היה 13 מיליון בארנונה העסקית, ו-8 פה, זה 21. מה חסר לי?

צבי גוב-ארי: אבל יש 2 מיליון נוספים,

רועי גבאי: אגרות שילוט. זה לא מחושב, הבנתי.

צבי גוב-ארי: אל תתעסקו איתי במספרים, לכל הרוחות. כי אני אביא מישהו פה שיתעסק איתך מהיום עד מחר במספרים. יש פה עניין של מגמה. ואנחנו מספיק בוגרים בשביל לראות מה צופה לנו העתיד, ועל כן צריך להתנהג בהתאם. לא צריך לתפוס אותי כאן 21, 23, הכל נמצא פה. הלאה. עכשיו ראו. מה עשינו? ראשית וקודם כל, צמצמנו בכל מה שקשור בהוצאות. צמצמנו כ-148,000 ₪ מהמנהל הכספי של הקבלן. החברה למתנ"סים, קיצצתי סיוע של 1,090,000 ₪. תרבות תורנית קוצץ 30%, 141,000 ₪. תמיכות קוצץ 50%. קבלני ניקיון קוצץ 50%. התחדשות עירונית קוצצו 300,000 שקל שהיו מיועדים

לפעילות. תרבות, היכל התרבות. קוצץ ב-1,340,000 ₪. ביטחון, שמירה על מוסדות וכו', שלא היתה חודשיים שלושה, זה תרם לחיסכון 350,000 ₪. תוכנית 360, חלק מהתוכנית לא יבוצע בגלל סיבות טכניות ובגלל אי יכולת להיערך בחצי שנה, ... לנו 372,000 ₪. משאבי אנוש, הלכנו בשני שלבים. שלב אחד, קבענו שכל מה שקשור לשעות גלובאליות, שעות נוספות, שעות כוננות, מבוטלות. הביטול מוגבל בזמן. והזמן הוא חודש. חודש ימים בכל מה שקשור לשעות כוננות, שעות גלובאליות, ביטלנו. הדבר הזה בוטא בסכום, סדר גודל של 480 -

רועי גבאי: צביקה, בבקשה לקחת את המיקרופון, הם לא שומעים בצד השני.

צבי גוב-ארי: הביטול של שעות כוננות, שעות גלובאליות לחודש ימים, זה מ-15 למרץ עד 15 לאפריל, תרם לעניין של החסכון 1,132,000 ₪. אנחנו מנצלים סדר גודל של שעות נוספות בסדר גודל של 1,800,000 ₪ לשנה, שעות נוספות. הסיפור הזה קוצץ. זה 200,000 ₪ לחודש. הלאה. חינוך. יש פה התאמה וצמצום הוצאות. חלק זה הסעות תלמידים שלא בוצעו, העברות לגני ילדים כאשר הגנים לא עבדו. כנ"ל בתי ספר ותוכניות שלא ניתן לפתוח אותן השנה, בגלל ההפסקה באמצע. ואי אפשר להמשיך איתם והסיפור הזה נתן 1,958,000 ₪. אגף שפ"ע, נושא גינון, תחזוקת מתקנים, תחזוקת מיזוג אוויר, צמצום תאורה, כל מנורה שנייה באזור התעשייה משעה מסוימת לא דולקת וכו'. נושא של פינוי אשפה, עם קבלן שהולך להיכנס עכשיו בחלק מהעבודה. נושא של רמזורים. שפע תרם לעניין הזה 1,823,000 ₪. תקציב אירועים שהיה 3 מיליון פלוס הכנסה של לפחות מיליון ₪ מאירועים, קוצץ ל-800,000 ₪, כאשר ה-800,000 ₪ הללו ישמשו להפעלה של ... ולמקומות אחרים עד סוף השנה. יש לנו חגים בדרך וכל היתר. זה מה שקורה. מסך הכל העניין הזה אנחנו מגיעים ל-15,900,000 ₪. זה החיסכון שנעשה.

עכשיו ראו, על מנת שיהיה לכם גם נוח, במה הדברים אמורים. לגבי החינוך. תקציב החינוך בפרויקטים שונים הוא מעל 4 מיליון ₪. צומצמו פה 685,000 ₪. הסעות תלמידים וכל היתר, העברות לגני ילדים שלא עבדו, העברות בתי ספר שלא עבדו, הוצאות אחרות שלא בוצעו. ובחינוך אני מפרט את סך כל החיסכון, 1,958,000 ₪.

אגף שפ"ע. תחזוקת גינון 755,000 ₪. תחזוקת מתקני משחק ארבעה חודשים – 103,000 ₪. תחזוקת מיזוג אוויר לארבעה חודשים – 105,000 ₪. תאורת רחובות – תשעה חודשים שנותרו, 77,000 ₪. תאורת מתקנים – חמישה חודשים 37. מגרשי ספורט

לחמישה חודשים, שיטת פינוי אשפה חוזה נוכחי, אנחנו משנים מעט ותחזוקת רמזורים. בסך הכל כאן חסכנו 1,823,000 ₪. שימו לב, חברים, לעומק העבודה שנעשתה. ושוב אני אומר, המספרים הללו יכולים להשתנות ... כי מחר אגף החינוך, אם יש אפשרות להריץ פרויקט מסוים שהפסקנו אותו, יקבל את התמיכה ... זהו סוף פסוק.

ה. פתרונות בשלב הנוכחי לאיזון תקציב עם תחזית לשנת 2021.

צבי גוב-ארי: עכשיו מה הולך לקרות. אנחנו נמשיך כמובן לנהל את המפגש השבועי של הגבייה. נטפל בכל בעיה ונוודא שאנשים ישלמו. יחד עם זאת, נשארה פה יתרת גירעון של 7 מיליון ₪. אם המגמה תלך כפי שציינתי כאן, זהו הגרעון שיהיה. אם יהיה מצב משופר יותר, הסיפור הזה יכול להצטמצם. בסופו של עניין, מה שמדאיג אותי זה שני דברים. אחד זה המצב התזרימי. כי תזרים אתה חייב לשלם משכורות, לשלם הוצאות וכל היתר. בעניין זה אני יכול לקחת הלוואה מקרנות הפיתוח ולהחזיר חזרה. לגבי התקציב, אנחנו נופיע עם תקציב גרעוני. אלא אם המצב ישתפר. חברים, ראו.

משה חזות: צביקה, יש צפי למשרדי ממשלה שיעזרו בנושא?

צבי גוב-ארי: לא, מסיבה פשוטה. אנחנו אמורים להיות עיר מאוזנת. אנחנו לא נמצאים במסגרת הערים הזקוקות לתמיכה. כל הערים דוגמת יבנה, סובלות מאותו דבר. אני לא יודע מה עושים במקומות אחרים. אבל מי שלא עשה במקומות אחרים בזמן, אם הסיפור הזה יימשך, הוא יפגוש את הבעיה לקראת סוף השנה, כאשר תהיה לו גם בעיה תזרימית וגם בעיות אחרות. ולכן הלכתי על העניין הזה מסיבה פשוטה. הרי נשאלו שאלות. אני גם קיבלתי מכתבים מה עושים לעתיד. מתכוננים, לא מתכוננים. ובכן כן. מהיום הראשון של תחולת הקורונה היה צריך לחשוב על מה עושים מחר.

עכשיו, אני רוצה לומר מעבר לעניין הזה. כנראה שעם הקורונה אנחנו נחיה עוד הרבה זמן. אני רק מקווה שהעסקים המוגבלים היום מבחינת מספר משתמשים וכו', איכשהו העניין הזה טיפה ייפתח, על מנת שנוכל להגיע לתוצאות אחרות. חברים, אלה עדי.

אני חוזר ואומר. דיוק מוחלט במספרים, זה אומדן והערכה. לא ניתן לבדוק בכל מפעל כמה אתה משלם או לא משלם. אני מצפה, לדוגמה, שמפעלים גדולים כמו אורבוטק ומפעלים אחרים ישלמו מלא. ישנן נגריות כאלה ודברים אחרים, לא בטוח שהם יוכלו לעמוד באותו דבר. לא בטוח. מרכזי קניות למיניהם. סופרים. ישלמו מלא. מפני ששם אנשים אוכלים.

עיריית
יבנה

עיריית יבנה

תמליל ישיבת מועצה שלא מן המניין מספר 22/15 מתאריך 31.05.20

אולמות אירועים, בספק. אם אתה יכול לקיים אולם אירועים עם מרווח של שני מטר בין אחד לאחד. 50% מהאוכלוסייה הולכת. נגמר הסיפור. ולכן זה כיוון. האם אני דורך על קרקע יצוקה גם מבחינת התחזית הזאת? האם לא יהיה לנו מצב יותר קשה? לא יכול לומר. האם יהיה מצב יותר טוב? אנחנו נרגיש את זה. את היותר טוב נרגיש מהר, ברגע שהכל ייפתח. מאיר, בבקשה.

מאיר שיטריט: אני רוצה לומר שאני מעריך את הצעדים שנעשו. אני חושב שזה נעשה בשכל. גם העובדה שהתחלתם לטפל באמת בחסכוניות לנוכח הגרעון הצפוי, בגלל העובדה שתהיה פחות גבייה, ואין מה לדבר על זה. אני חושב שבסך הכל הצעדים נכונים, ואני מברך על כך.

דורית בן מאיר: אני רוצה ברשותך, צביקה, אני מעבר למברכת. אתה פשוט העברת סקירה מפורטת כזאת, עם ירידה לפרטים, שזה מדהים בעיני. זה מאוד מבורך שאנחנו בתוך העניין, בתוך העשייה. אני גם רוצה לומר שאני לפחות חושבת שמאחורי כל המספרים ומאחורי המצגת הזאת ישנה עשייה רבה. זאת רק מצגת, אבל הרבה אנשים פעלו ועשו. ראשי אגפים עבדו. אני ממש דיברתי עם אנשים והייתי ושמעתי וראיתי. ובאמת, יישר כוח גדול מאוד בשמי ובשם כל האנשים פה על העשייה של העירייה. בנוסף אני גם בקשר עם חברות שהן חברות בעיריות אחרות. וואללה, חבר'ה, שאפו לעיריית יבנה. כי שמעתי על המון בעיות במקומות אחרים במהלך הקורונה, של עם כל הקשיים ועם כל הבעיות, אני חושבת שזה מבורך. העשייה מבורכת.

צבי גוב-ארי: תראו, אם לא היינו עושים צעדים מבחינת חסכון, כולל פגיעה מידתית, הייתי אומר, בעניין שכר העובדים, כולל שכר הנבחרים. שכר הנבחרים ירד לא לחודש וחודשיים, כי לכל השנה ב-10%. אם לא היינו עושים את העניין הזה, היה מצב מאוד לא סימפטי. לשמחתי, גם נציגות העובדים מזוהה עם העניין ויודעת שהיתה צריכה לתרום את חלקה בדבר הזה. הגבלתי את זה לחודש. מתוך ידיעה שאם בחודש האמור נותר על תוספות שהן חלק מהשכר, אנחנו יכולים לצבור יותר מאוחר סכומים אחרים שקשורים לנושאים שאני יכול לעשות אותם או לא לעשות אותם. שעות נוספות יש רק שתיים שלוש מערכות שאני חייב לתת שם שעות נוספות. זה מרכז השליטה מצד אחד,

והפיקוח העירוני, שעובד גם בלילה. אבל כל היתר לא. וכל שעה נוספת היום דורשת אישור של ראש אגף כוח אדם. מגיע אלי הסיפור. אין לנו ברירה. היה לי הרבה יותר נוח להיות עם עודפים. הרבה יותר נוח. אבל זו שעת המבחן. אחד הדברים שאנחנו נקפיד עליהם זו רמת השירות לתושב. שם חייבים להמשיך לתת את השירות הטוב ביותר שאפשר. וזה מה שנעשה. מה יהיה מחר או מחרתיים? אמרתי, אני מדבר על מגמה. אני לא יכול להיות מדויק מבחינת המספרים. כי אי אפשר היום בוודאות לדעת. ההכנסה תהיה 85% מארנונה או 79%. זה הסיפור.

משה חזות: צביקה, אני יכול להגיד משהו? אוקיי. קודם כל יישר כוח. עקבתי אחרי כל מה שנעשה, אז אני יכול להגיד יישר כוח.

צבי גוב-ארי: דרך אגב, זכורה לך שנת 1999?

משה חזות: אה, כן.

צבי גוב-ארי: חזרתי חזרה.

משה חזות: כן. אני רק רוצה לומר, באמת, יישר כוח לכולם. אבל אני רוצה לציין, לא אומרים שבחו בפניו, אבל אני רוצה לציין את הנושא של הדוברות בעירייה. הדוברות בתקופה הזו, בכלל בדרך כלל, אבל בתקופה של הקורונה, עבדה יפה מאוד. אני רוצה לציין את זה.

דורית בן מאיר: אריאל, הוא יודע שאנחנו נברך אותך.

משה חזות: היה חשוב, כי קיבלנו את המסרים בזמן, מדויק. וזה חשוב. כשיש משבר לקבל את המסרים התמציתיים בזמן, במדויק, וזה הכי חשוב. יש לי שאלה קטנה, בעצם שתיים, לפני שניתן את רשות הדיבור לרועי. מה קורה עם המערכת הפנאומטית בנאות שמיר ובשכונה הירוקה? זה אחד.

צבי גוב-ארי: ... בשלב מסוים המערכת הפסיקה לשאוב. משמע שלא היה ואקום. נכנס אוויר. המערכת חזרה בשבת לעבוד. עבדו על זה בצורה רציפה כל הזמן. עכשיו, אנחנו צפויים שם לבעיות לא קטנות. מדוע? מפני שאתה עדיין בונה, עדיין מניח צינורות שמתחברים למערכת. ומדי פעם כנראה שיתרחש משהו. ההנחיה היום לשים בנאות שמיר גם מיכלים פתוחים, בכמות מספקת. כי במידה ומשהו קורה, שיהיה איפה לשים את האשפה וזה קרה בשבת. ודרך אגב, זה קרה בערב חג. ביום שבת ראש אגף שפ"ע היה כאן כל השבת, גייס מיכלים פתוחים ממקומות שונים והזרים את זה.

משה חזות: האם המערכת עובדת על חיישנים או עובדת ידנית, צביקה?

כלומר המערכת צריכה לעבוד על ידי חיישנים. כלומר כשמגיע לגובה מסוים, החיישן מופעל והמערכת עובדת אוטומטית.

צבי גוב-ארי: ככה זה עובד.

משה חזות: האם המערכת עובדת ידנית? כי הבנתי שהיא עובדת ידנית עכשיו. כלומר מישהו מפעיל אותה,

צבי גוב-ארי: אפשר, תראה, מרכז שליטה של המערכת אתה מכיר. מרכז האשפה שם. יש שם מיפוי מדויק לגבי נפח האשפה בכל אחד מהצינורות ומהמאגרים. במידה והיא לא עובדת אוטומטית, הוא יכול להפעיל את זה ידנית. אבל זה ללחוץ על כפתור. ולכן היום יושב שם מישהו ומטפל בעניין. מתי יש לנו תקלות? תקלות בעייתיות זה כאשר אנשים משליכים שם כל מיני דברים בתוך הסיפור הזה. ריהוט מפורט וכו', וסותמים את הצנרת. זה לאט לאט הולך וקטן. התופעה הזאת לאט לאט הולכת ונעלמת. אנשים מבינים שהם עושים נזק לעצמם. רק דבר אחד צריך להבין. שאנחנו עיכבנו את הפעלת המערכת עד שהתושבים ממש יתארגנו. כי יש הרבה מאוד קרטונים וכו'. אם היינו פותחים אותה בזמן, הסיפור הזה היה סתום. לכן פינינו במיכלים רגילים עד להתארגנות.

דורון מלכה: צביקה, אני רציתי קודם כל לברך בשם כל העסקים. גם אחרי שאנחנו רואים את כל המצב הגרעוני, עדיין שהמערכת מושיטה יד לבעלי עסקים בנושא אגרות שילוט, שבאמת אנשים קורסים היום תחת הנטל הזה. ובאותו מעמד, אם אפשר לקדם את נושא הכחול לבן שדיברנו בזמנו, בחזיתות של העסקים, על מנת לתגבר אותם בנושא הזה.

צבי גוב-ארי: אני ארחיב את דבריו של מלכה. מדובר להחזיר את מה שהתחייבנו לעשות. זה כחול-לבן בחזיתות המסחריות, כאשר ההכנסה תהיה לטובת ועד המבנה. אבל לפחות אנשים לא יניחו רכב לכל היום. ביום חמישי האחרון ניסיתי להגיע לחנות נעליים ברחוב דואני. אתה מגיע, רכבים מונחים שם. אם לא הייתי רגיש וכל הסיפור הזה, לא הייתי נוסע מסביב, מחנה את הרכב באיזשהו מקום בשביל להגיע לחנות הנעליים.

אבל פשוט אנשים, היה לי ויכוח איתך. הויכוח היה אוקיי, מה יעשה בעל העסק? אין לו מקום חנייה.

לינה שרון: שהוא יחנה יותר רחוק. וייתן לעסקים לעבוד.

צבי גוב-ארי: כן. זה הסיפור. כי מה קורה? ביום שהכל סתום, אתה נוסע, אין חנייה, ממשיך הלאה. בזה נעשה סדר, אהוד. אתה צריך כבר להתחיל להריץ את זה. נגמר. רק להסביר לציבור שאנחנו לא מחפשים כסף פה. מחפשים זירוז פעילות של העסקים. לעשות הסברה, כי זה התקבל בזמנו -

רועי גבאי: קודם כל אין החלטה בנושא, וזה לא הזמן לדעתי פה. אבל זה לא לפתוח את זה לדיון כאן, אני חושב. כי זה באמת דיון בפני עצמו. הייתי שמח לקיים על זה דיון, כמו שאז נעשה רק עדכון ולא החלטה. אז אם רוצים להביא את זה, אפשר להביא את זה מסודר ולקיים דיון באמת בצורה, אם זה יעבוד, איך זה יעבוד, באיזה תצורה, מה צריך לקחת בחשבון בדרך וכו'. והאם זה הזמן.

צבי גוב-ארי: אני לא צריך החלטה על מנת לנהל משבר. שיהיה ברור. לא העליתי את זה להצבעה מהטעם הפשוט. הסיפור בראשי, לא בראשו של אף אחד אחר. אם יכולתי לא לעשות שום צעד, הייתי בשמחה רבה. אני מסתכל על העתיד. אם מישהו מכם יכול לתת לי תחזית יותר טובה, לכאן או לכאן, אשמח לקבל. אבל המציאות היא שאנחנו לא יכולים לקבל היום תחזית מדויקת. הנחתי הנחות עבודה אלה ואחרות, ועל פי זה נלך. אם הסיפור יהיה יותר חמור, מצבנו יותר קשה. אם יהיה יותר קל, נוכל לשחרר נושאים שעצרנו. זה הסיפור. בבקשה.

ד"ר אהוד ויצמן: ראש העיר, אפשר? לדברים של רועי. אם לינה, בכבוד.

לינה שרון: אני אומרת, לפני שמקבלים החלטה לגבות כסף מהציבור, אפשר לחשוב על אפשרויות אחרות של פינוי החזיתות או פינוי המקומות שלפני בעלי העסקים. יש אפשרויות אחרות גם. אני חושבת שהבעיה הגדולה היא שבעלי העסקים

עיריית
יבנה

עיריית יבנה

תמליל ישיבת מועצה שלא מן המניין מספר 22/15 מתאריך 31.05.20

מחנים את האוטו שלהם במקום הכי קרוב לחנות ותופסים את המקום של מישהו שהם רוצים שיבואו להחנות. אפשר למצוא פיתרונות למקום הזה ולא דווקא, כי בכסף אנחנו מורידים את כמות האנשים שיבואו לקנות.

דורון מלכה: החניון בפנים בלי כסף,

לינה שרון: גם החניון בפנים, דורון, גם החניון בפנים, ברחובות, אתה נכנס, יש לך שעתיים פנויות. ואז לא מחנים שם בעלי העסקים. אין מה לעשות.

רועי גבאי: או שעה.

לינה שרון: או שעה.

רועי גבאי: במילה אחרת. הבעיה מוסכמת פה על כל השולחנות. הפתרונות, יש חלופות.

ד"ר אהוד ויצמן: לגבי הכחול לבן. א', זה חוק עזר שקיים בעיר הרבה שנים. מה ששינינו בסך הכל שם זה את העדכון של התעריף ושעות.

רועי גבאי: שום דבר לא שונה, אהוד. בואו נשים את הדברים מדויק. לא עברה הצעה לסדר.

ד"ר אהוד ויצמן: סליחה. אתה יכול להתייחס אחרי זה מה שאתה רוצה. אני מבקש שתקשיב. היוזמה, לינה, מי שבכלל הציף את זה, זה היה דורון מלכה וועד העסקים בלב יבנה. אנחנו מדברים בסך הכל על מקומות ספורים, שאנחנו רוצים להוליך את המהלך הזה, כאשר השעתיים הראשונות הן חינם. ובערב מאוחר אפשר יהיה להחנות. איפה הבעיה? הבעיה שגם בעלי העסקים, גם בעלי הדירות מסביב, חונים במתחם הזה. וכשבא לקוח כדי להיכנס פנימה, הכל סגור. הדוגמה שראש העיר נתן פה. מה שאנחנו מנסים לעשות בעזרת חברות חיצוניות, כמו פנגו וסלופארק, שאנחנו איתם בקשר, זה לפתוח את העניין הזה למקומות שאנחנו מציינים כדי לאפשר הגעה, קנייה ולעזוב את המקום.

משה חזות: אהוד, אתה צריך חוק עזר. בחוק עזר כתוב אמצעי תשלום במזומן. מדחנים, אני לא יודע. או בסכום מסוים. אתה לא יכול היום לקחת... אתה חייב לשנות אותו. חוק העזר לא יתפוס עכשיו.

צבי גוב-ארי: משה, נתאים את זה לחוק העזר. מה שחשוב כאן לומר,

משה חזות: אוקיי, צריך להביא את זה למועצה. מה הבעיה?

צבי גוב-ארי: גם מסר לבעלי העסקים. אתה רוצה שהעסק שלך יעבוד?
תשאיר בבקשה את הרכב שלך ליד הבית. תגיע לחנות.

רועי גבאי: הצורך ברור. אבל יש חלופות אחרות. לא צריך ללכת ולהשית
עלויות באופן כזה, אם לא בחנו חלופות אחרות. יש חלופות. בואו נביא את זה לדיון ונדבר
על פיתרונות.

צבי גוב-ארי: איזה חלופות?

רועי גבאי: זה יכול להתחיל מהסברה, זה יכול להיות מתחם אחר
שאפשר לייצר למקומות מסוימים. אפשר להתאים פיתרונות בהתאם למתחם שאנחנו עליו
מדברים. אם יש בעיה בדואני, נפתור בדואני. אם יש בעיה במתחם יציאה לרחובות, נפתור
ביציאה לרחובות.

צבי גוב-ארי: מדובר על שלושה מתחמים.

רועי גבאי: אני אשמח שזה יגיע לדיון ונציע את כל הפיתרונות
הרלוונטיים. אני רוצה להתייחס, ברשותכם, במילה. רגע, אם זה לעסקים, אז זה הזמן. כי
אני מחזיר שנייה אחורה. זה לעסקים? דבר אחד בבקשה לגבי נושא של נאות שמיר וחשוב
להבין את הדבר הזה. אחד, היום באמת העבודה היתה ידנית ולא אוטומטית. יש שני
בניינים במתחם 700 שעדיין לא מחוברים למערכת. אדוני ראש העיר, אני מבקש שתעשו,

צבי גוב-ארי: (נשמע מדבר מרחוק)

רועי גבאי: מצוין. הדבר השני הוא שיש בעיה של גנרטורים חירום
בבניינים. כרגע מערכת המים מחוברת לחשמל. כלומר אם יש הפסקת חשמל, אין מים
בבתים. יש הנחיות מסודרות של הוועדה שלנו שאומרת גנרטור חירום בכל מקום שבו
מותקנת מעלית. כיום זה לא נאכף. ובבניינים אין גנרטור חירום. ולכן קרה אתמול מצב
שברגע שהיתה הפסקה, אני לא יודע ממה היא נבעה, לא היו מים בבתים של האנשים.
המאגרים גם תוכננו למאגר תחתון ולא מאגר עליון. המשמעות שגם לא היה באפר של כמה
שעות שהמאגרים יורדים מלמעלה למטה. אודה לבדיקתך.

צבי גוב-ארי: ... בתים של שש קומות ...

רועי גבאי: ההנחיות הן לכל מעלית. ההנחיות המרחביות שלנו בוועדה
המקומית מדברות על כל בניין שיש בו מעלית. אלו הנחיות שקיימות כחלק מהתב"ע. אני
מבקש לחזור שנייה אחורה.

אלי מזוז: באותו עניין, רק לסגור. כי הוא עובר לנושא אחר. עד

שהמערכת תעבוד ויסדרו אותה, ומובן שיש קשיים לאור מה שקרה, באמת אם אפשר לבדוק את הנושא של המכולות. שיהיו קרוב לבניינים. כי הבנתי שיש בניינים שזה קצת רחוק. שיקל עליהם.

רועי גבאי: בהחלט. אני מצטרף למלות חבריי, ואני מודה על הסקירה. היתה בהחלט סקירה איכותית. יש פה ירידה לפרטים טובה. חסרים לי נתונים של תקציב בתוך כל המשמעויות. אני מבין שהכל זה הערכות. אני מבין שהכל זה אומדנים. לדעתי, הצעה, אדוני ראש העיר, אפשר לעשות סקר עסקים ולהבין. לא צריך לרדת לרמת כל עסק ועסק. אתם יכולים לבחור אם לעשות זאת או לא. לדעתי אפשר לעשות את זה ולהגיע לאומדן שאולי יהיה קרוב יותר למציאות. זה אחד. זה מה שעושים היום במדינת ישראל. אז ברשות מקומית אפשר לעשות.

צבי גוב-ארי: כל עסק ... פשיטת רגל לא יהיה מסוגל לשלם -

רועי גבאי: לא, הסקר לא נעשה ככה. אבל בסדר, זה כבר שיח אחר.

צבי גוב-ארי: הגיע זמן שתבין. אי אפשר לצאת בסיסמאות. אנחנו חיים את החיים, מנהלים את העסק. ...

רועי גבאי: אדוני ראש העיר. המדינה עושה את זה. אפשר ללמוד ממנה. לגבי הסוגיה, אגב, של הארנונה, חשוב מאוד לשים את זה על השולחן כי זה נאמר יותר מדי פעמים. השוואה לערים אחרות היא לא מדויקת. הלכתם לתעריף הכי גבוה, של המעל 150 מטר והשוויתם על פיו ליבנה. בערים אחרות, שנייה, אני אתן דוגמה את נס ציונה. כי נתת דוגמה, חשוב לי לתת אותה. התעריף של נס ציונה, שמדבר בין 21 עד 100 מטר מדבר על 150 שקלים, ולא 317 ₪.

צבי גוב-ארי: 50 שקל יותר -

רועי גבאי: מאה אחוז. אז הפערים הם אחרים, המספרים הם אחרים, העידוד לעסקים הוא אחר.

צבי גוב-ארי: ... לדאוג לכולם. עדיין התעריף הכי נמוך של נס ציונה הוא 50 שקל יותר על מטר. 50% יותר מאשר -

רועי גבאי: ראש העיר, אני באמת הקשבתי לכל מילה. בבקשה תן לי להתבטא ובשמחה, אני אשמח לשמוע את ההתייחסות לדברים. עוד משהו לגבי עסקים. אני אודה לך אם באמת נוכל, המנוע לצמיחה, המנוע להפעלת העיר זה באמת העסקים. ואם נוכל לפתוח גם את המרחבים הציבוריים, להרחיב את הפעילות של המסעדות, של בתי

העסקים, של בתי קפה, זה ללא עלות. אין פה עלות תשלום נוספת. זה יכול להקל עליהם ולסייע לעסקים במרחב הציבורי.

צבי גוב-ארי: היום המרחב הציבורי, כאשר פורסים שולחנות וכו', משלמים. אתה רוצה עכשיו לקצץ קיצוץ מצד ההכנסות. ובכן, תלמד דבר אחד. אי אפשר לשבת כאן על הגדר ולומר פה תניח ושם קח וכו'. ככה לא מנהלים עיר.

רועי גבאי: הרחבה של 2 מטרים לצורך העניין במתחם של העצמאות, או 2 מטרים לצורך העניין של הבורגרים, לא עולה שקל לאף אדם. והוא מכניס עוד שלושה, ארבעה שולחנות למימוש עצמי.

צבי גוב-ארי: ... משהו אחר. אנחנו מדברים על החלטות כוללות. אי אפשר לומר, לעבוד לפי שולחנות ללא תשלום ועם זה שולחנות עם תשלום. חברים, תפסיקו להיות פוליטיקאים.

רועי גבאי: זה לא פוליטיקאים. עיריית תל אביב עושה. עיריית ראשון לציון עושה. אנחנו יכולים ללמוד מהם. זה להחלטתנו, אבל אתה מנהל את העיר ואני מקבל את ההחלטה שלך. אני מציע את ההצעות. כנ"ל דבר נוסף שאני שומע מעסקים ואני מאוד אשמח שאנחנו נוכל להיות בנושא הזה לנסות לראות גם אם חלילה נידרש לגל שני, זה כל הנושא של הדיווח השוטף איתם. עסקים אומרים, גם בכל התקופה, והיה באמת משבר ובלבול, שהם לא יודעים מה ההנחיות המעודכנות בכל רגע ורגע. ולכן ניתן ואפשר לייצר איזשהו מאגר עסקים. את ההנחיות המעודכנות,

צבי גוב-ארי: לא רק שיודעים, יש הנחיות כתובות בכל מקום. מעבר לעניין הזה. בשלושת הימים הראשונים של הקביעה של התו הסגול, הפיקוח העירוני עבר בכל אחד מהעסקים הקטנים ותדרך אותו מא' עד ת'. אז אי אפשר 'לא יודעים' זה עוד פעם. מישהו סיפר לי שהוא לא יודע. עובדתית כל אחד מבעלי העסקים קיבל הדרכה אישית. ברמה של הפיקוח העירוני. כל עסק. אני הפסקתי את הביקורים האלה, אחרי שנודע לי שפוקדים עסק יום אחרי יום אחרי יום. מספיק הדרכה. אתה מעלה נושא, אני צריך הוכחה. אני צריך הוכחה של עסק אחד, רק דקה, שיבוא ויאמר לי שהוא לא יודע מה הכללים ולא למד. אבל אתה מתחייב לסיפור הזה.

רועי גבאי: אעביר לך.

צבי גוב-ארי: אני מבקש מחר, אחד ממנהלי העסקים יבוא אלי למשרד.

רועי גבאי: סגור.

צבי גוב-ארי: אני רוצה פעם אחת ולתמיד. אם הוא למד, יסביר מדוע הוא

אמר. ואם הוא לא למד, נשמע מדוע אנחנו כשלנו.

רועי גבאי: מצוין. הסכמנו, כתוב, יהיה. נקודה נוספת שחשוב לי לציין זה

נושא התכנסות מועצת העיר. אחד, חשוב, ביום רביעי האחרון כבר נשלח אלינו איזשהו אישור תב"רים. למען הסר ספק, היועצת המשפטית, ברגע שאני התנגדתי לזה, נדרש אישור פה אחד ולא רוב, ולכן הדבר הזה חייב לבוא למועצת העיר. אדוני ראש העיר, אני מבקש. יש דרכים לקיים את מועצת העיר. יש אפשרויות לחשוב על זה. אבל אני לא יכול, אני נותן לך,

צבי גוב-ארי: אני מאוד ... מועצת העיר תתקיים בזמנים שקבענו. עד היום

היו מגבלות בעניין הזה ואתם יודעים. רק לפני כמה ימים היתה סוף סוף פסיקה בבית משפט בג"צ, שאפשרו לפתח תקווה לעשות מועצת עיר במגרש כדורגל. אני ככה לא עובד. עדכנתי אתכם במה שצריך. אם הייתי צריך החלטות גורליות הייתי מזמן אתכם לעניין הזה, אפילו ברמה האישית. לא הייתי צריך את העניין הזה. תהיה מועצת עיר בתאריכים הקבועים מהיום והלאה. במידה וזה לא יהיה במשרד, יהיה פה.

רועי גבאי: ולכן הבקשות של התב"רים ושאר הבקשות במיילים, זה לא

מקובל בשלב הזה.

דורית בן מאיר: על מי זה לא מקובל? אתה מדבר בשמך, נכון?

רועי גבאי: ברגע שאני אומר שלא מקובל, נגמר הסיפור.

משה חזות: ברגע שהוא אומר לא, חייב פה אחד. בתב"רים זה וזה, מיילים

או בטלפון. חייבים להביא את זה למועצה, נקודה. זהו. זה החוק. פה אחד זה היה עובר. לא פה אחד, הוא מתנגד, זהו, נגמר.

דורית בן מאיר: אבל בינתיים הוא לא התנגד. בינתיים בכל הזמנים שעשינו לא

היתה התנגדות.

משה חזות: האחרון. הוא מדבר על התב"רים האחרונים.

ד"ר אהוד ויצמן: ... פשוט לשאול מה ... במקום לעכב תב"רים?

רועי גבאי: התשובה היא כן. אפשר לכנס אותנו ולהביא אותנו לפה.

ד"ר אהוד ויצמן: לא, אבל אפשר היה לשאול, אם היתה לך בעיה.

רועי גבאי: לא, זה לא עובד ככה. אנחנו לא עובדים ככה. אם ככה, אפשר

לעבוד ככה כל החיים. בשביל מה צריך מועצת עיר? שלח למייל ונגמר הסיפור.

ד"ר אהוד ויצמן:

לא, למקרה הספציפי הזה.

צבי גוב-ארי:

אני מבקש באמת להפסיק את המשחק הזה.

רועי גבאי:

אין פה משחק. יש פה דעה שונה משלך. אין פה משחק.

צבי גוב-ארי:

סליחה, ... ואפשר היה לעשות ... ראשית וקודם כל אתה ...

תשובות מסוג זה ואחר, לא ידוע, כן צריך, לא צריך, פה, שם. אוקיי, ניסית לעכב, לא הלך.

אני לא ...

רועי גבאי:

אתה מדבר בשביל התושבים בחוץ. זה לא משנה מי נמצא

שם.

משה חזות:

למה לא הביא ולישיבה מן המניין ולהביא את התב"רים?

עכשיו היינו גומרים עם זה. פשוט מאוד.

צבי גוב-ארי:

סברתי שהנושא שאני מדבר עליו הוא הרבה יותר חשוב

מאשר דברים אחרים. ... גורלי ליישוב, ולכן הקדשתי לזה .. זה כל הסיפור. עכשיו אפשר

כמובן להתעסק עם פיצ'פקס, אבל ככה לא מנהלים את העסק. מי שלא שמע אותי בחדר

השני, לא רציתי שתשמעו, מפני שאמרתי דברים קשים.

רועי גבאי:

רגע, יש עוד כמה דברים. אתה ממנה את אהוד? ככה אתה

מתנהל למועצת העיר? זו הגישה? אדוני ראש העיר, ישבנו פה בקשב רב. הקשבנו

בשמחה. החמאנו על מה שצריך להחמיא. יש לנו מספר שאלות שלא נפגשנו שלושה

חודשים, ואתה מקפל את המחשב ומקפל את המציאות ופשוט אומר למועצת העיר 'אתם

לא מעניינים אותי'. זה באמת המצב? אלי מזוז חבר מועצה רוצה לדבר ולהעלות דברים. גם

הוא לא יצטרך לדבר כי אתה פשוט קם ויוצא.

צבי גוב-ארי:

שיהיה לנו סוף שבוע נעים.

*** מר צבי גוב-ארי יוצא מהישיבה ***

רועי גבאי:

סוף שבוע נעים. אנחנו יכולים להמשיך. אהוד בבקשה. תן לו

רק את הסמכויות, שיוכל גם לקבל החלטות או להעביר את זה אליך. טוב, אני חושב שזה

באמת מיותר. אם ראש העיר לא נמצא פה, כי אנחנו מבינים את ההתנהלות. מודים לכם

עיריית
יבנה

עיריית יבנה

תמליל ישיבת מועצה שלא מן המניין מספר 22/15 מתאריך 31.05.20

כולם. הלוואי ונהיה בימים טובים יותר ובבריאות ובטוב ובנחת ואושר לכולם.

ד"ר אהוד ויצמן: רבותי, קודם כל אני מודה לכם ובטח ראש העיר רוצה להודות לכם על הפרגון ועל העשייה שנעשתה עד עכשיו. תודה רבה לכם. ערב טוב. אני סוגר את הישיבה.

יעל יצחק פור
מ"מ מזכיר העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר